

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201314
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821201314.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Gabriely Janákovcej vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., dieťa rodičov: matky W., zastúpenej advokátkou W. a otca W., zastúpeného advokátkou V., o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/34/2021-231 zo dňa 4. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013 vo výroku o výživnom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú N. K., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 24.03.2021 do 31.08.2021 a s účinnosťou od 01.09.2021 zvýšil otcovi výživné na maloletú N. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky (výrok I.). Zameškané zvýšené výživné na maloletú N. za obdobie od 24.03.2021 do 31.03.2022 v sume 1978,71 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok II.).

V ostatných častiach zostal rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013 nezmenený (výrok III.). Ustálil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletej sa podaným návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú zo sumy 50 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2021. Návrh odôvodnila tým, že otec si riadne neplní vyživovaciu povinnosť, platí s omeškaním 5 mesiacov, okrem výživného nekupuje maloletej nič, okrem sviatkov. Má záujem sa s maloletou stretávať, no nie je v jeho záujme na ňu finančne prispievať mimo výšky výživného, i keď mu je známe, koľko vyživovanie maloletej stojí. Otec vedie nadpriemerný životný štýl, t.j. dovolenky do destinácii trikrát ročne, striedanie luxusných áut, nakupovanie výhradne značkového oblečenia, stravovanie po reštauráciách, bývanie v luxusnom dome. K návrhu priložila rozpis nákladov, kde uviedla mesačné náklady na bývanie spolu vo výške 424,74 eur (hypotekárny úver, bytové družstvo, plyn, elektrina, rozhlas a televízia, Skykan, byt poisťné 7,23 eur, daň z nehnuteľnosti, daň za komunálny odpad), mesačné náklady na maloletú na 463,16 eur (drogéria 39,54 eur, strava 136,80 eur, záujmové krúžky 60 eur, základné poplatky škola 37,99 eur, oblečenie 76,06 eur, iné poplatky 112,77 eur).

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca **k maloletej** zo sumy

27 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2012. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že matka bola zamestnaná u zamestnávateľa O. W. od 07.05.2019 do 08.06.2021, kde za obdobie január až december 2020 dosiahla čistý mesačný príjem vo výške 387,40 eur a v spoločnosti W. Q. M. M.. bola zamestnaná od 16.12.2021 do 21.02.2022. Z osvedčenia o živnostenskom oprávnení vyplýva, že matka má živnostenské oprávnenie na vykonávanie živnosti Inštruktor autoškoly od 08.06.2021. Zo správy ÚPSVaR B. zo dňa 15.10.2021 vyplýva, že matka bola naposledy vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 08.01.2019 do 06.05.2019, kedy bola vyradená z evidencie z dôvodu nástupu do zamestnania u zamestnávateľa O. W.. Matka poberá prídavok na dieťa od marca 2017 doposiaľ (v roku 2021 jej bol prídavok poskytovaný v sume 51 eur mesačne, v mesiaci september 2021 jej bol jednorazovo zvýšený na sumu 200 eur). Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že otec maloletej je vedený ako zamestnanec v spoločnosti S. od 18.12.2018 do 31.05.2020, následne v spoločnosti S. od 01.08.2020 do 31.10.2020, následne W. od 14.12.2020 do 11.07.2021 a následne opäť v spoločnosti S. d 22.07.2021 doposiaľ. Podľa potvrdenia o príjme od zamestnávateľa W. vyplýva, že otec dosiahol za obdobie od decembra 2020 do marca 2021 čistý priemerný mesačný príjem vo výške 488,99 eur. Podľa potvrdenia o príjme od spoločnosti S.. vyplýva, že otec dosiahol za obdobie júl až december 2021 čistý priemerný mesačný príjem vo výške 348,94 eur. Zo správy ÚPSVaR B. o šetrení pomerov zo dňa 07.05.2021 vyplýva, že maloletá uviedla, že s maminou má super vzťah, sú si oporou navzájom. Chodí na balet už cca 5 rokov. Navštevuje X. ročník Základnej školy s materskou školou v K.. Najviac ju baví telesná a výtvarná výchova. Verbalizovala, že v škole má menej kamarátok, ale doma je to s kamarátkami lepšie. Podľa vyjadrenia maloletej sa jej mamina venuje, počas prázdnin chodia na chaty, dovolenku alebo na kúpalisko. Ku vzťahu s otcom maloletá uviedla, že s otcom bola na poslednej dovolenke asi v roku 2018, bolo to v Chorvátsku, kde strávili asi 3-4 dni, lebo tam zostala chorá a museli odísť skôr domov. Maloletá sa vyjadрила, že s otcom nemá dobrý vzťah od malička, je tam odstup, vie, že na ňu neplatí výživné. Zároveň uviedla, že s otcom nechce niekam chodiť, pretože sa s ním necíti až tak dobre. Maloletá verbalizovala, že na posledné Vianoce jej otec sľúbil mobil, ktorý jej nedal, no dostala peniaze v hotovosti, sumu si nepamätala. Taktiež uviedla, že na tohtoročné narodeniny od otca dostala peniaze v sume 40 eur. Dňa 27.04.2021 bola tamojšiemu úradu doručená správa z ÚPSVaR B. z prešetrených pomerov u otca. V správe sa okrem iného uvádza, že otec nesúhlasí s návrhom matky o zvýšenie výživného k maloletej, nakoľko je dlhodobo práceneschopný.

3. Z písomnej správy ÚPSVaR B. zo dňa 26.10.2021 vyplynulo, že maloletá je v školskom roku 2021/2022 študentkou prvého ročníka Konzervatória v I., počas týždňa od pondelka do piatku býva na internáte. Maloletá nosí okuliare, lieči sa na anémiu (chudokrvnosť), inak je zdravá, nie sú zvýšené náklady s jej zdravotným stavom. Matka maloletej pracuje ako SZČO v F. ako inštruktorka. Spoločne s maloletou N. a maloletým synom G. býva v trojizbovom byte, kde hradí mesačné poplatky za elektrickú energiu 30 eur, plyn 5 eur, bytovému družstvu 125 eur, SIPO 4,64 eur, internet + TV 19,90 eur, úver 223,92 eur. Ďalej uviedla, že maloletej platí dobitie ISIC preukazu 30 eur, internát 30 eur, stravu v rámci školy 30 eur, školné 60 eur, jednorazovo zaplatila za okuliare 200 eur, nákup oblečenia a školských pomôcok (kostým, úbor, cvičky, zošity) v sume cca 180 eur. Matka na podanom návrhu trvala v celom rozsahu a žiadala zvýšiť výživné z dôvodu nástupu dcéry na strednú školu na 250 eur mesačne. Od podania návrhu sa s dcérou stretáva v pravidelných intervaloch. Maloletá občas od otca dostane vreckové asi 10 eur. Otec maloletej pracuje v spoločnosti S., spoločne s manželkou a synom W., nar. XX.XX.XXXX býva v trojizbovom rodinnom dome, ktorý patrí jeho manželke. Na stravu a bývanie manželke prispieva sumou od 150 eur do 200 eur mesačne. Uviedol, že v roku 2019 vyhlásil osobný bankrot, ktorý spláca v sume 14 eur mesačne. S podaným návrhom matky nesúhlasí, dcére pravidelne prispieva na jej osobný účet 70 eur. Z lustrácie vyplýva, že otec maloletej nemá v bankách vedený žiadny účet, nie je vlastníkom motorového vozidla a nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Matka maloletej predložila faktúry za obdobie júl až november 2021, ktoré vystavila pre odberateľa S.. za inštruktorské služby, a to faktúra č. XXXXXX zo dňa 05.07.2021 na sumu 558,76 eur, faktúra č. XXXXXX zo dňa 06.08.2021 na sumu 934,32 eur, faktúra č. XXXXXX zo dňa 04.09.2021 na sumu 522,12 eur, faktúra č. XXXXXX zo dňa 03.10.2021 na sumu 980,12 eur, faktúra č. XXXXXX zo dňa 03.11.2021 na sumu 733,38 eur. Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že spoločnosť S.. bola zapísaná dňa 27.02.2020, jediným spoločníkom a konateľom je otec maloletej. Z výpisu z Obchodného registra súd ďalej zistil, že spoločnosť S. bola zapísaná dňa 31.10.2017, jediným spoločníkom a konateľom je otec maloletej. Zo správy Daňového úradu Z. vyplýva, že spoločnosť S., M. nepodala ku dňu 10.03.2022 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2019 až 2021. Zo správy Daňového úradu Z. vyplýva, že spoločnosť S. nepodala ku dňu 08.03.2022 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2019 až 2021. Z potvrdenia o návšteve školy vyplýva, že maloletá je

v školskom roku 2021/2022 študentkou Súkromného konzervatória v I. v dennej forme štúdia. Na pojednávaní matka maloletej predložila doplnené výdavky, kde uviedla mesačné výdavky na maloletú v sume 535,57 eur, náklady na bývanie 419,74 eur, z toho na maloletú v sume 139,91 eur a jednorazové štartovné poplatky s nástupom do 1. ročníka na maloletú v sume 695 eur. Z pracovných ponúk z portálu „profesia“ predložených právnu zástupkyňou matky vyplýva, že za montážne práce v Nemecku je ponúkaná mesačná mzda v rozmedzí od 2.500 eur do 3.000 eur brutto. Z výpisov z katastra nehnuteľností LV č. XXXX a XXXX vyplýva, že súčasná manželka otca maloletej je vlastníčkou viacerých nehnuteľností (rodinný dom, záhrady a zastavané plochy a nádvorie) v katastrálnom území H., ktoré nadobudla v rozmedzí rokov 2014 až 2020.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletej je dôvodný. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená v roku 2013, keď súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 27 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne. Matka v návrhu požadovala zvýšiť vyživovaciu povinnosť zo súčasnej sumy 50 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2021, neskôr túto sumu upravila na sumu 250 eur mesačne od podania návrhu. Od poslednej úpravy výživného už uplynulo viac ako 9 rokov a pôvodne určená výška vyživovacej povinnosti otca je nepostačujúca na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej. Tá v čase poslednej úpravy výživného mala šesť rokov a bola žiačkou 1. ročníka základnej školy. V súčasnosti má takmer XX rokov a od 01.09.2021 je študentkou 1. ročníka Súkromného konzervatória v I.. Maloletá pláva a navštevuje krúžok jumping. Má tiež problémy so zrakom, nosí šošovky a je tiež anemik (trpí nedostatkom železa), s čím sa matke spájajú zvýšené výdavky. Tiež mala matka zvýšené výdavky s jednorazovými štartovacími poplatkami súvisiacimi s nástupom maloletej do 1. ročníka Súkromného konzervatória v I. vo výške 695 eur. Matka maloletej v čase posledného rozhodovania o výživnom pracovala ako pokladnička v H. s príjmom 269 eur mesačne. V súčasnosti pracuje ako SZČO od júna 2021 v autoškole ako inštruktorka, kde dosahuje príjem 500 až 600 eur mesačne a tiež poberá rodinné prídavky vo výške 51 eur mesačne, pričom v mesiaci september 2021 jej boli rodinné prídavky jednorazovo zvýšené na sumu 200 eur. Má zdravotné problémy s hrubým črevom, ktorá okolnosť jej bráni vykonávať fyzicky náročné práce a tiež práce bez prestávok. Matke pribudla od posledného rozhodnutia o výživnom jedna vyživovacia povinnosť k maloletemu synovi G., narodenému XX.XX.XXXX. Otec maloletej v čase posledného rozhodovania o výživnom bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nemal nárok na dávku v nezamestnanosti a ani na dávku v hmotnej núdzi, lebo bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti, ktorá bola neaktívna a vykazovala stratu. Privyrábal si prepravou ľudí na stavbu na Slovensku i v zahraničí. V súčasnosti je spoločníkom a konateľom v dvoch obchodných spoločnostiach S. a S. Podľa potvrdenia o príjme od spoločnosti S. otec dosiahol za obdobie júl až december 2021 čistý priemerný mesačný príjem vo výške 348,94 eur. Podľa správy Daňového úradu Z. vyššie menované spoločnosti nepodali daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2019 až 2021. Otec podľa lustrácií nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku a nemá ani žiadne aktívne účty v bankách na území Slovenskej republiky. Otcovi sa počet vyživovacích povinností od posledného rozhodnutia o výživnom nezmenil, naďalej má dve vyživovacie povinnosti. Od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktorá je staršia o 9 rokov, navštevuje 1. ročník Súkromného konzervatória v I., má zvýšené výdavky na oblečenie stravu, kozmetiku, na štúdium, voľnočasové aktivity a má tiež zdravotné problémy. K zmene pomerov došlo i na strane matky maloletej, u ktorej došlo od posledného rozhodnutia o výživnom k zvýšeniu príjmu, keďže v čase posledného rozhodnutia pracovala ako pokladnička v H. V. B. s príjmom 269 eur mesačne, v súčasnosti pracuje ako SZČO a dosahuje príjem cca 500-600 eur mesačne. Matke zároveň pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Otec maloletej bol v čase posledného rozhodovania o výživnom evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Súd pri ustálení zárobkových možností a schopností otca maloletej vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, keďže otec maloletej bol súdom riadne vyzvaný, aby zdokladoval svoje majetkové pomery, čo otec neučinil. Už pri poslednom rozhodovaní o výživnom otec maloletej poukazoval na skutočnosť, že je bez príjmu, v podnikaní sa mu nedarí a príjem dosahoval len príležitostne dopravou ľudí na stavby. I v súčasnosti je konateľom a spoločníkom v dvoch obchodných spoločnostiach, za ktoré nepodal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2019 až 2021. Možno konštatovať, že otec maloletej vytvára o sebe zdanie, že nemá žiaden majetok, nedarí sa mu v podnikateľskej činnosti, nemá aktívne účty v bankách, pričom jeho súčasná manželka je výlučnou vlastníčkou viacerých nehnuteľností, ktoré nadobudla už za trvania manželstva s otcom maloletej. Otec maloletej podľa vlastného vyjadrenia prispieva na bývanie svojej manželke sumou 150 až 200 eur mesačne. Súd poukázal na vyjadrenie

otca, že pracuje v Nemecku, pričom súdu nezdokladoval svoj príjem a ani neoznámil zamestnávateľa. Podľa predložených pracovných ponúk z portálu „profesia“ vyplýva, že za montážne práce v Nemecku je ponúkaná mesačná mzda v rozmedzí od 2.500 eur do 3.000 eur brutto. Súd návrhu matky vyhovel a otcovi maloletej zvýšil vyživovaciu povinnosť tak, že od podania návrhu (24.03.2021) do 31.08.2021 mu zvýšil výživné na maloletú zo sumy 50 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a od 01.09.2021 (kedy maloletá nastúpila do 1. ročníka Súkromného konzervatória v I.) zo sumy 50 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, keďže s nástupom na strednú školu sa zvýšili náklady na zaopatrovanie maloletej, ktoré bude otec maloletej plniť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletej. V dôsledku rozhodnutia súdu vzniklo otcovi zameškané zvýšené výživné za obdobie od 24.03.2021 do 31.03.2022 v sume 1978,71 eur (pomerná časť za mesiac marec 2021 vo výške 38,71 eur (150 eur: 31 dní mesiaca marec x 8 dní mesiaca marec) + za mesiace apríl až august 2021 suma 750 eur (5 mesiacov x 150 eur) + za mesiace september 2021 až marec 2022 suma 1.400 eur (7 mesiacov x 200 eur) - suma 210 eur, keď otec maloletej od septembra 2021 prispieva na výživu maloletej sumou 80 eur mesačne (7 mesiacov x 30 eur). Súd otcovi povolil tento dlh splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletej a uviedol, že jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery neboli v konaní pred súdom prvej inštancie dostatočne zistené a preukázané. Otec maloletej mal záujem za osobnej účasti pred súdom vyjadriť sa k majetkovým pomerom v súvislosti s obchodnými spoločnosťami, v ktorých figuruje ako spoločník. Zmluvu o prevode obchodného podielu v spoločnosti S. uzatvoril otec maloletej ešte v roku 2020 a až doručení predmetného rozsudku sa otec dozvedel, že nadobúdateľ obchodného podielu pravdepodobne nepodal návrh na zápis zmien zapísaných do obchodného registra. V súčasnosti je otec maloletej zamestnaný v spoločnosti S. s priemerným mesačným príjmom 500 eur. Z dôvodu, že spoločnosť dlhodobo nevykazuje zisk, otec sa snaží tento obchodný podiel v spoločnosti predať a hľadá si nové zamestnanie. V súčasnosti má otec zdravotné problémy a je práceneschopný od 21.04.2022. Otec uviedol, že nepracoval v zahraničí, ale chodil na pracovné cesty. Vo vyjadrení zo dňa 17.02.2022 súdu telefonicky uviedol, že na Slovensku bude od 09.03.2022 na 4 dni, prípadne si súd mohol zistiť, kedy bude otec opätovne na Slovensku. Súd sa ani nepokúšal dohodnúť sa s otcom na vyhovujúcom termíne, nedopytoval sa, ako dlho bude otec v zahraničí a kedy sa bude zdržiavať na Slovensku, ak by súd nemal priestor na vytýčenie pojednávania od 09.03.2022 do 11.03.2022 (kedy bol otec na Slovensku), a to aj napriek skutočnosti, že otec trval na osobnej účasti. Súd prvej inštancie tak odňal otcovi maloletej právo konať pred súdom. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, avšak neumožnil otcovi vyjadriť sa k týmto dôkazom za osobnej prítomnosti pred súdom, prípadne navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. Bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, nakoľko bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces. Otec uviedol, že výživné na maloletú platí riadne a včas, snaží sa v rámci svojich možností a schopností prispievať aj nad rozsah vyživovacej povinnosti. Tvrdenie matky, že mimo vyživovacej povinnosti iným spôsobom otec neprispieva, nie je pravdivé. Matka sa snaží vykresliť otca v najhoršom svetle a je zjavné, že takto vykresľuje otca aj pred maloletou, ktorá sa vyjadriala pred kolíznym opatrovníkom, že otec neplatí výživné, čo nie je pravdou. Matka podala na otca trestné oznámenie za zanedbanie povinnej výživy, pričom bolo preukázané, že nedošlo k spáchaniu trestného činu, keď otec platil výživné riadne a včas. Matka uviedla, že otec vedie nadpriemerný životný štýl, čo nie je pravdou a nebolo to preukázané. Otec nevlastní žiadne hnutelné veci väčšej hodnoty, ani nehnuteľné veci, ani motorové vozidlo. Naposledy bol otec na dovolenke pred viac ako 3 rokmi, išlo o dar od rodičov jeho manželky. Otec žije priemerne, a to vďaka finančnej pomoci jeho rodiny. Manželka otca vlastní len rodinný dom s pozemkami, v ktorom spoločne žijú. Otec má v súčasnosti vážne zdravotné problémy, užíva tabletky utlmujúce bolesť, nakoľko má veľké bolesti chrbtice a zároveň má problémy s rovnováhou, chodí po vyšetreniach a je pravdepodobné, že bude dlhodobo práceneschopný. Otec začal dobrovoľne platiť vyššie výživné maloletej podľa svojich schopností a možností. Platenie výživného v sume 250 eur mesačne by bolo pre neho likvidačné, nakoľko jeho čistý mesačný príjem predstavuje 500 eur. Z uvedených dôvodov sa javí ako najracionálnejšie, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu na doplnenie dokazovania. Pri určení výživného vo výške 250 eur mesačne je pravdepodobné, že by sa otec dostal do existenčných problémov, nakoľko jeho súčasné zárobky by po vyplatení výživného neboli schopné pokryť jeho základné životné potreby. Jedná sa o enormné zvýšenie vo výraznom nepomere k zmenám na strane maloletej a k zmenám na strane otca. K takémuto zvýšeniu otec nemal možnosť vyjadriť sa

pred súdom a je zaviazaný k niečomu, čo nevyplýva z jeho skutočných majetkových pomerov. Otec maloletej navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie.

6. Matka maloletej sa vyjadril k odvolaniu otca maloletej a uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, dostatočne zdôvodnený, v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho odôvodnením, odvolanie považuje za nedôvodné a navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. V súvislosti s tvrdeniami otca o nemožnosti uplatnenia jeho práv v konaní, matka poukázala na skutočnosť, že návrh na zvýšenie výživného bol podaný dňa 24.03.2021 a v tejto veci boli nariadené 4 pojednávania. Pojednanie nariadené na deň 15.11.2021 (predvolanie doručené otcovi 22.10.2021) bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia otca, ktorý žiadal odročenie pojednávania z dôvodu pracovných povinností a trval na osobnej účasti na pojednávaní. Pojednanie nariadené na deň 10.01.2022 (predvolanie doručené otcovi 05.11.2021) bolo otvorené iba za účelom konštatovania potreby jeho odročenia z dôvodu ospravedlnenia otca, kedy žiadal pojednanie odročiť z dôvodu pracovných povinností a potreby voľby právneho zástupcu. Tretie pojednanie, na ktoré bol otec predvolaný, sa uskutočnilo dňa 21.02.2022 a tohto sa otec opätovne nezúčastnil, ani sa z jeho neúčasti neospravedlnil. Predvolanie na posledné pojednanie nariadené dňa 04.04.2022 mu bolo doručené 08.03.2022, pričom aj v tomto prípade sa ospravedlnil z neúčasti, no odročenie pojednávania nežiadal. Z obsahu spisu vyplýva, že otec bol na každé pojednanie riadne a včas predvolávaný v niekoľkotýždňových predstihoch a mal dostatok priestoru na svoju prípravu a taktiež bol opakovane riadne poučovaný o svojich právach. Z tohto dôvodu nemôže obstať jeho tvrdenie o nemožnosti uplatnenia jeho práv v tomto konaní. Otec mohol svoje práva vykonávať aj iným spôsobom, ako svojou osobnou účasťou na pojednávaní, mal možnosť nechať sa právne zastúpiť, pričom túto možnosť nevyužil. Otec mal tiež možnosť počas konania nahliadnuť do spisu a ku všetkým predloženým dôkazom sa písomne vyjadriť, zaujať stanovisko, prípadne predložiť dôkazy, ktoré by boli relevantným podkladom pre rozhodnutie. Žiadnu z týchto možností otec nevyužil. Otec mal povinnosť predložiť doklady preukazujúce jeho príjem, čo neurobil aj napriek výzvam. Nie je pravdou, že súd otcovi neumožnil vyjadriť sa k predloženým dôkazom. Všetky otcove práva boli zachované, avšak otec dobrovoľne nevyužil možnosť uplatnenia takmer žiadneho z dostupných prostriedkov, ktorými by mohol mať vplyv na výsledok konania. Ak by záujem otca na výsledku konania o návrhu matky bol reálny, možno predpokladať, že do tohto konania by sa aktívne zapájal. Otec počas celého konania naopak zostal pasívny a svoje práva aktívne uplatňuje až prostredníctvom podaného odvolania. Postup otca o žiadanie odročenia viacerých pojednávani sa javí ako jeho snaha o ďalšie odďaľovanie plnenia zvýšenej vyživovacej povinnosti. V prípade ak by mal otec naozaj záujem iba na tom, aby bola jeho vyživovacia povinnosť voči maloletej nižšia ako určil súd v napádanom rozsudku, mohol predložiť druhoінштанčнému súdu doklady objektívne deklarujúce jeho údajne nižší príjem a žiadať súd, aby rozsudok zmenil tak, že mu určí nižšiu vyživovaciu povinnosť. Čo sa týka samotnej zvýšenej vyživovacej povinnosti, túto matka považuje za primeranú s ohľadom na všetky okolnosti prípadu a je zodpovedajúca zmeneným pomerom. Naposledy bola vyživovacia povinnosť na maloletú určená v roku 2013, pred viac ako 9 rokmi, od tohto obdobia došlo k preukázateľným zmenám pomerov na strane všetkých účastníkov konania. Maloletej potreby vzrástli niekoľkonásobne najmä v súvislosti s jej vývojom, tiež študijnými a voľnočasovými potrebami. Na strane otca došlo k zmene majetkových pomerov, keď v súčasnej dobe je preukázateľne schopný dosiahnuť príjem niekoľkonásobne vyšší, než predtým. Matka maloletej má čiastočne vyšší príjem, pribudla jej však ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi. Matka maloletej navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletej uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, považuje ho za správny a žiada rozsudok potvrdiť.

8. Otec maloletej vo vyjadrení uviedol, že trvá na odvolaní v celom rozsahu a dodal, že po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie nastali na strane otca také skutočnosti, ktoré odôvodňujú podanie odvolania. Od 21.04.2022 je otec dočasne práceneschopný, trpí viacerými ochoreniami progredujúceho charakteru. V konaní bolo lustráciou Sociálnej poisťovne preukázané, že otec je zamestnanec spoločnosti S.. a za mesiace júl až december 2021 dosiahol čistý mesačný príjem 384,94 eur, ďalej že bol konateľom a spoločníkom S. a S. V odvolacom konaní otec predložil zmluvu o prevode obchodného podielu S.. a myslel si, že v tejto spoločnosti už nefiguruje. Spoločnosť S. dlhodobo nevykazuje zisk a otec sa snaží predatť aj túto spoločnosť. Otec náhle v apríli 2022 ochorel a ostal dočasne práceneschopný, aj k dnešnému dňu a na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne bol otcovi od 01.05.2022 priznaný nárok na poberanie nemocenského vo výške 10,50 eur na deň, pričom

odo dňa vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti iné príjmy nedosahuje. Skutočnosť, že sa jedná o ochorenia progredujúce, akútneho charakteru a takej intenzity, ktorá vznikla až v rámci odvolacieho konania, preukazuje správa z neurologického vyšetrenia zo dňa 19.08.2022, jedná sa o ochorenia osového aparátu súvisiace s neurologickými nálezmi, ktoré otcovi znemožňujú vykonávať doterajšiu pracovnú činnosť. Od apríla 2022 došlo preukázateľne k intenzívnemu zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ktorý má vplyv na jeho schopnosť zárobkovej činnosti, tieto skutočnosti neboli známe súdu v čase prvoinštančného konania. Otec v čase konania pojednávania dňa 15.11.2021, dňa 10.01.2022, dňa 21.02.2022 a dňa 04.04.2022 bol pracovne v zahraničí, pred každým pojednávaním svoju neúčast náležite ospravedlnil, okrem pojednávania nariadeného na deň 21.02.2022, kedy sa až v priebehu soboty dňa 19.02.2022 dozvedel od svojich obchodných partnerov, že je nutné zákazku v zahraničí dokončiť do pondelka a otec bol nútený ostať v zahraničí. Otec uviedol súdu dni, kedy sa bude nachádzať na Slovensku a kedy sa môže zúčastniť pojednávania, súd však návrhom nevyhovel. Aj z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu bolo v priebehu posledného pol roka náročné pre otca zosúladiť pracovný čas v zahraničí s lekáorskými vyšetreniami a súdnymi pojednávaniami. Súdom určenú vyživovaciu povinnosť nie je otec schopný platiť, dostal by sa do existenčných problémov a vzhľadom na jeho súčasné príjmy, zdravotný stav, dočasnú pracovnú neschopnosť, by nebol schopný zabezpečiť ani vlastné prežitie. Jedná sa o enormné zvýšenie výživného vo výraznom nepomere k zmenám na strane maloletej a otca. K uvedenému enormnému zvýšeniu otec nemal možnosť vyjadriť sa pred súdom.

9. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v nadväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca maloletej dodáva nasledovné:

11. Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

13. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery možno vychádzať z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať

zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

14. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine. Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

15. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že naposledy bolo o výživnom na maloletú rozhodované rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú zo sumy 27 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012. V čase posledného rozhodovania súdom mala maloletá X rokov, bola žiačkou X. triedy základnej školy a žila v spoločnej domácnosti v rodinnom dome s matkou a jej partnerom. Matka maloletej bola v tom čase zamestnaná a dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 269 eur. Otec maloletej bol v tom čase nezamestnaný, bol evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie, v roku 2012 otec uzatvoril manželstvo s partnerkou a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť na syna W., nar. XX.XX.XXXX. V súčasnosti má maloletá XX rokov, je študentkou 1. ročníka Súkromného konzervatória v I., v súvislosti s ktorým vznikli výdavky na dobitie ISIC karty vo výške 30 eur, internát vo výške 30 eur mesačne, stravu v rámci školy 30 eur mesačne, ako aj na stravu mimo školy, školné vo výške 60 eur, hygiena a kozmetika vo výške 39 eur mesačne, ďalej mala matka výdavky v spojení s maloletou na kúpu oblečenia a školských pomôcok vo výške 180 eur a kúpu okuliarov vo výške 200 eur. Matka maloletej je zamestnaná, za rok 2020 dosiahla priemerný čistý príjem vo výške 387,40 eur mesačne, žije v trojizbovom byte s maloletou a pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi G., nar. XX.XX.XXXX. Aktuálne je matka inštruktorka autoškoly, ktorú pracovnú činnosť vykonáva na základe živnostenského oprávnenia s priemerným mesačným zárobkom vo výške 500 až 600 eur. Mesačné výdavky matky maloletej sú na elektriku vo výške 30 eur, plyn vo výške 5 eur, bytové družstvo 125 eur, SIPO 4,64 eur, internet a TV vo výške 19,90 eur, úver vo výške 223,92 eur, ďalej na hygienu a potraviny. Otec maloletej žije v rodinnom dome s manželkou a ich maloletým synom, na stravu a bývanie prispieva sumou 150 eur až 200 eur mesačne. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplynulo, že otec maloletej je vedený ako zamestnanec v spoločnosti S.. od 18.12.2018 do 31.05.2020, následne v spoločnosti S.. od 01.08.2020 do 31.10.2020, v spoločnosti W. od 14.12.2020 do 11.07.2021 a následne opäť v spoločnosti S. od 22.07.2021 doposiaľ. V zmysle potvrdenia o príjme od W. otec dosiahol za obdobie od decembra 2020 do marca 2021 čistý priemerný mesačný príjem vo výške 488,99 eur. V zmysle potvrdenia o príjme od spoločnosti S.. otec dosiahol za obdobie júl až december 2021 čistý priemerný mesačný príjem vo výške 348,94 eur. Otec maloletej posielal mesačne maloletej na jej osobný účet sumu 80 eur od septembra 2021.

16. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine posúdil tak, že nastala taká zmena pomerov na strane maloletej ako aj na strane oboch rodičov maloletej, ktorá odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú N. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 24.03.2021 do 31.08.2021 a na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2021. Pokiaľ ide o výživu maloletej, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní zobral do úvahy jednak možnosti, schopnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, ako i vek maloletej a s tým spojené jej opodstatnené potreby. Od poslednej úpravy výživného na maloletú ubehlo 9 rokov a je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa pomery na strane maloletej, ako aj rodičov, podstatne zmenili, pretože v súčasnosti má maloletá XX rokov a je študentkou prvého ročníka Súkromného konzervatória v I., pričom v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom mala X rokov a bola žiačkou základnej školy. Je zrejmé, že nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletej, a to s ohľadom na všeobecný nárast životných nákladov za ostatných 9 rokov ako aj s ohľadom na zabezpečenie nových odôvodnených potrieb maloletej, ktorá je o 9 rokov staršia a navštevuje Súkromné konzervatórium v I., teda mimo miesta svojho bydliska, čím sa nesporne zásadne zvýšili jej náklady, a to nielen v súvislosti s cestovaním, platením internátu (30 eur), školného (60 eur) a školskými pomôckami, ale aj so stravou, oblečením obuvou, hygienou a ďalšími odôvodnenými potrebami. Došlo tak k zvýšeniu výdavkov na výživu maloletej jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia cien tovarov a služieb a jednak zo subjektívnych dôvodov, a to fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu, nakoľko maloletá sa blíži k

plnoletosti, došlo u nej k fyzickému rastu, dospievaniu, ktoré býva spojené nielen s nákladmi na stravu, bežné ošatenie a ďalšie potreby, ale ktoré sa prejaví aj vo zvýšených nákladoch na výživu. Už len tieto osvedčené skutočnosti sú dôvodom pre zvýšenie výživného zo strany otca na maloletú. Náklady maloletej oproti predchádzajúcej úprave výživného podstatne vzrástli, pričom doposiaľ určené výživné vo výške 50 eur mesačne nepokrýva výdavky maloletej na jej výživu. Matka maloletej nemôže znášať väčšiu časť týchto zvýšených nákladov na výživu maloletej. Na strane matky maloletej síce došlo k istej zmene v súvislosti so zárobnými pomermi, keď matka dosahuje mesačne o 200 eur až 300 eur vyšší príjem v porovnaní s predchádzajúcim obdobím, na druhej strane bolo potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi G.. Okrem toho je potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť osobnej starostlivosti matky o maloletú, čím si matka tiež plní svoju vyživovaciu povinnosť.

17. Pokiaľ ide o majetkové pomery na strane otca maloletej, nespĺnil si povinnosť v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda povinnosť predložiť doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, otec maloletej na výzvu súdu na preukázanie majetkových pomerov nereagoval, resp. nepreukázal svoje príjmy, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti posúdil možnosti, schopnosti a majetkové pomery na strane otca maloletej bolo nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva princíp potenciality príjmov. Ide o inštitút výrazne ochraňujúci záujmy oprávneného (maloletú) a umožňuje súdu hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného (otca maloletej), ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Okolnosťou, pre ktorú súd vychádza z princípu potenciality, je zásadne aj vykonávanie pracovnej činnosti bez zmluvy, bez zdokladovania príjmov. Z Obchodného registra síce vyplynulo, že otec maloletej je jediným spoločníkom a konateľom spoločností S. a S., pričom ani pri jednej spoločnosti nebolo podané daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2019 až 2021, teda nebolo možné zistiť príjmy obidvoch spoločností. Podľa potvrdenia o príjme spoločnosti S.. otec maloletej dosiahol za obdobie júl až december 2021 priemerný mesačný príjem vo výške 348,94 eur, pričom možno konštatovať určité pochybnosti o tom, či išlo za dané obdobie o reálny mesačný príjem otca, nakoľko otec si mohol uvedené potvrdenie o príjme upraviť a zámerne znížiť pre potreby konania vo veci zvýšenia výživného. Otec maloletej predložil Zmluvu o prevode obchodného podielu v spoločnosti S.. a nedôvodne namietal, že už nie je spoločníkom a konateľom danej spoločnosti a nadobúdateľ obchodného podielu zrejme nedal návrh na zápis zmeny do Obchodného registra, nakoľko z Obchodného registra vyplýva, že otec maloletej stále figuruje v danej spoločnosti ako konateľ a spoločník. Pokiaľ otec ďalej namietal, že spoločnosť S.. dlhodobo vykazuje stratu, otcovi nebránilo nič v tom, aby si zabezpečil výkon inej podnikateľskej činnosti, prípadne si mohol nájsť iné zamestnanie s poukazom na zistené voľné pracovné miesta na trhu práce za prihliadnutia dosiahnutého vzdelania a pracovných skúseností otca. Nemožno nechať bez povšimnutia skutočnosť, že síce otec maloletej nemá vedený žiaden bankový účet, nevlastní motorové vozidlo a ani žiadnu nehnuteľnosť, je však zrejme, že otec disponuje s istými finančnými prostriedkami, keď jeho manželka je výlučnou vlastníčkou viacerých nehnuteľností nadobudnutých počas manželstva s otcom maloletej. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 26.10.2021 ako aj z ospravedlnenia neúčasti otca na pojednávaní vyplynulo, že otec bol v mesiacoch február a marec 2021 pracovne v zahraničí. Neobstojí námietka otca, že išlo len o pracovnú cestu bez vykonávania pracovnej činnosti so zárobnom, nakoľko uvedenú skutočnosť nepreukázal. Preto súd prvej inštancie správne aplikoval princíp potenciality príjmu otca, zisťoval voľné pracovné ponuky s miestom výkonu v Nemecku na internetovom portáli www.profesia.sk <<http://www.profesia.sk>> a zistil ponuku montážnych prác v Nemecku s mesačným platom od 2.500 eur do 3.000 eur brutto. Súd prvej inštancie správne posúdil potenciálny príjem otca maloletej a v súlade so zistenými voľnými pracovnými miestami v Nemecku s mesačným príjmom do 3.000 eur brutto ustálil možnosť a schopnosť otca platiť výživné na maloletú vo výške 200 eur mesačne s účinnosťou od 24.03.2021 do 31.08.2021 a vo výške 250 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2021, kedy maloletá nastúpila na Súkromné konzervatórium v I.. Neobstojí ani námietka otca maloletej, že od apríla 2022 je práceneschopný, nakoľko posudzovanie osobných, majetkových a zárobných pomerov pri zvýšení výživného bolo v čase, kedy otec nebol práceneschopný, pričom ide len o dočasnú pracovnú neschopnosť a otec nepreukázal, že by naďalej nemohol vykonávať istú pracovnú činnosť, prípadne nemožnosť zamestnať sa. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku otca maloletej, že súd prvej inštancie odňal otcovi právo konať pred súdom vzhľadom na nenariadenie vyhovujúceho termínu pojednávania a neumožnenie vyjadrenia sa k dôkazom za osobnej prítomnosti otca na pojednávaní. Odvolací súd má za to, že otec maloletej bol riadne a včas predvolaný na všetky 4 pojednávania, z ktorých neúčastí sa aj vopred ospravedlnil, mal možnosť zúčastniť sa na pojednávaní v dňoch, kedy nebol pracovne v zahraničí a nič otcovi nebránilo

v tom, aby sa dal v čase svojej neprítomnosti na pojednávaniach zastúpiť, pričom svoje majetkové a zárodkové pomery mohol preukázať a dôkazy predložiť kedykoľvek v priebehu konania, nielen osobne na pojednávani.

18. Je potrebné zdôrazniť, že otec maloletej si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej, pokiaľ nie je schopná samostatne sa živiť i na úkor vlastnej životnej úrovne. Malo by byť preto v jeho záujme podieľať sa na výžive svojho dieťaťa podľa jeho potrieb. Maloletá, ktorá študuje na strednej škole je odkázaná svojou výživou výhradne na svojich rodičov, pričom jej matka, nie je schopná sama hradiť všetky jej preukázané výdavky. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletej, na možnosti a schopnosti oboch rodičov, pri zohľadnení príjmu matky aj potenciálneho príjmu otca maloletej, aj pri zohľadnení preukázaných výdavkov u maloletej, u preukázaných výdavkov matky, považoval aj odvolací súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej za dôvodný, pričom za primerané zvýšenie výživného považoval aj odvolací súd sumu 200 eur mesačne a následne 250 eur mesačne, preto súd prvej inštancie správne na túto sumu otcovi vyživovaciu povinnosť zvýšil, nakoľko takto stanovené výživné je v súlade tak s potrebami maloletého, ako i s možnosťami a schopnosťami a majetkovými pomermi oboch rodičov podieľať sa spoločne na nákladoch, spojených s výživou a výchovou maloletého dieťaťa. Túto sumu považoval teda aj odvolací súd za zodpovedajúcu zmeneným pomerom a súčasne táto suma spĺňa kritéria vyššie citovaných zákonných ustanovení.

19. Odvolací súd sa stotožnil s výškou nedoplatku na zročnom výživnom vo výške 1.978,71 eur za obdobie 24.03.2021 do 31.03.2022, a to pomerná časť za mesiac marec 2021 vo výške 38,71 eur, za mesiace apríl až august 2021 vo výške 750 eur a za mesiace september 2021 až marec 2022 vo výške 1.400 eur. Zároveň súd správne odpočítal od nedoplatku na zročnom výživnom sumu 210 eur, keď otec prispieval maloletej na výživu od septembra 2021 sumou 80 eur mesačne.

20. V danom prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, riadne ho po právnej stránke posúdil a následne správne vo veci rozhodol a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky,

prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.